

## II

(Nem jogalkotási aktusok)

## RENDELETEK

## A BIZOTTSÁG 550/2011/EU RENDELETE

(2011. június 7.)

**az iparigázprojektekből származó nemzetközi kreditek felhasználására vonatkozó egyes korlátozásoknak a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti meghatározásáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre <sup>(1)</sup> és különösen annak 11a. cikke (9) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az ENSZ éghajlat-változási keretegyezménye (UNFCCC), amelynek elfogadása az Egyesült Nemzetek éghajlat-változási keretegyezményének megkötéséről szóló, 1993. december 15-i 94/69/EK tanácsi határozattal <sup>(2)</sup> történt, azt a végső célt kívánja elérni, hogy az üvegházhatást okozó gázok légköri koncentrációja olyan szinten stabilizálódjon, amellyel elkerülhető, hogy az éghajlati rendszerre gyakorolt emberi eredetű hatások veszélyes méreteket öltsenek. E cél eléréséhez – a 2010. évi cancúni éghajlat-változási konferencián és a koppenhágai megállapodásban megállapítottak szerint – az szükséges, hogy az iparosodás előtti időszak szintjéhez képest a földfelszíni átlaghőmérséklet ne növekedjen 2 °C-nál nagyobb mértékben. Az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoport (IPCC) legfrissebb értékelő jelentése szerint a fenti cél elérése érdekében az üvegházhatást okozó gázok globális kibocsátása 2020 után nem növekedhet tovább. Ehhez azonban valamennyi jelentős kibocsátással rendelkező ország együttes erőfeszítéseinek fokozására van szükség.

- (2) E feladat teljesítésében a szén-dioxid-piacoknak kulcsszerephez kell jutniuk. Ezek azok a piacok, ahol a célkitűzéseink alacsonyabb költségek mellett megvalósíthatók, és amelyek még ambiciózusabb vállalásokra teremtenek alapot. Emellett a szén-dioxid-piacokon keresztül hatékonyan hajthatók végre a fejlődő országokba irányuló, támogatási célú pénzügyi transzferek, és teljesíthető a Koppenhágában vállalt 100 milliárd dolláros nemzetközi pénzügyi csomag. Ehhez a már létező mechanizmusok jelentős finomítására, ezen belül a tiszta fejlesztési mechanizmusnak az egységes alapszintek alkalmazását előmozdító és új piaci mechanizmusokat létrehozó reformjára lesz szükség.

- (3) Az Egyesült Nemzetek éghajlat-változási keretegyezménye Kiotói Jegyzőkönyvének az Európai Közösség nevében történő jóváhagyásáról, valamint az abból származó kötelezettségek közös teljesítéséről szóló, 2002. április 25-i 2002/358/EK tanácsi határozattal <sup>(3)</sup> jóváhagyott Kiotói Jegyzőkönyv kibocsátáscsökkentési célokat határozott meg a 39 aláíró fél számára a 2008–2012 közötti időszakra, ezenkívül kétféle mechanizmust léptetett életbe olyan nemzetközi kreditek létrehozására, amelyekkel a felek ellensúlyozhatják kibocsátásaikat. Az együttes végrehajtás (JI) kibocsátáscsökkentési egységek (ERU-egységek), míg a tiszta fejlesztési mechanizmus (CDM) igazolt kibocsátáscsökkentési egységek (CER-egységek) létrehozását írja elő.

- (4) Az együttes végrehajtás és a tiszta fejlesztési mechanizmus úgynevezett egyszerű ellentételező mechanizmusok, ami azt jelenti, hogy az üvegházhatást okozó kibocsátások csökkentése ugyanannyi további kibocsátásra ad jogot más területen. Az efféle rendszerek általában kevesebb terhet jelentő kibocsátáscsökkentést tesznek lehetővé, mivel azokban az országokban nyújtanak módot a fellépésre, ahol az költséghatékonyan megtehető, ugyanakkor az ilyen rendszerek nem járulnak hozzá a 2 °C-os cél eléréséhez szükséges intézkedések sikeréhez.

<sup>(1)</sup> HL L 275., 2003.10.25., 32. o.

<sup>(2)</sup> HL L 33., 1994.2.7., 11. o.

<sup>(3)</sup> HL L 130., 2002.5.15., 1. o.

- (5) A globális felmelegedés mértékének 2 °C-on belüli megtartása tekintetében az Unió azt az álláspontot képviseli, hogy az iparosodott országok vállalásait ki kell egészíteni a fejlődő országok, elsősorban a magasabb fejlettségi szintű fejlődő országok által hozandó megfelelő enyhítő intézkedésekkel. Ezzel párhuzamosan széles körű nemzetközi szén-dioxid-piac fokozatos kialakítására van szükség, amely hatékony eszköze a globális csökkentési célok valóra váltásának, és amelynek keretében nemzetközi kreditek adhatók bizonyos referenciaérték alatti kibocsátásokért, amely értékeket csökkentési intézkedések hiányában a prognosztizált kibocsátásoknál alacsonyabb szinten állapítanak meg. Ehhez a fejlődő országokban megfelelő enyhítő intézkedéseket kell hozni. A legkevésbé fejlett országok esetében a tiszta fejlesztési mechanizmusban való részvételt célszerű ösztönözni, a magasabb fejlettségi szintű fejlődő országok esetében azonban fokozatosan ágazati piaci mechanizmusokra, végül pedig fix összkvótás kereskedési rendszerre célszerű áttérni <sup>(1)</sup>.
- (6) Az együttes végrehajtásban és a tiszta fejlesztési mechanizmusban való részvétel, valamint a kreditek kibocsátás-kereskedelmi rendszerekben való alkalmazása önkéntes alapon történik. Ezért különbséget kell tenni az elérhető kreditek és azon kreditek között, amelyek használatát a Kiotói Jegyzőkönyvet aláíró országok saját szabályozásuk keretében engedélyezték. Ennek érdekében már a 2003/87/EK irányelv is kizárta a kibocsátható mennyiségi egységek használatát, a 2004/101/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv <sup>(2)</sup> pedig – a nukleáris projektekből, a földhasználatból és az erdészeti tevékenységből származó nemzetközi kreditek használatára vonatkozó harmonizált korlátozások mellett – engedélyezte egyes JI- és CDM-egységek használatát azzal a megkötéssel, hogy a tagállamok az üzemeltetők számára engedélyezhetik más típusú nemzetközi kreditjeik meghatározott részének használatát. A 2003/87/EK irányelv rendelkezik a nemzetközi kreditek felhasználására vonatkozó korlátozások harmonizált végrehajtásáról.
- (7) Korlátozni célszerű a trifluor-metán (HFC-23) és az adipinsav-termelésből származó dinitrogén-oxid (N<sub>2</sub>O) megsemmisítésére irányuló projektekből (a továbbiakban: iparigázprojektek) származó nemzetközi kreditek használatát. Ez megfelel az Európai Tanács 2009. októberi ülése következtetéseinek, amely sürgeti a fejlődő országokat, elsősorban a magasabb fejlettségi szintű fejlődő országokat, hogy hozzanak megfelelő enyhítő intézkedéseket. Az iparigázprojektek döntő többsége a magasabb fejlettségi szintű fejlődő országokban zajlik, amelyeknek kellő mennyiségű saját forrás áll rendelkezésére az olcsó csökkentési eljárások finanszírozására, illetve adott esetben a hasonló múltbeli projektek bevételei fedezik az említett ráfordításokat. Az iparigázegységek felhasználására vonatkozó korlátozások bevezetésének – különösen ha azokat megfelelő nemzetközi szintű határozatok követik – a Kiotói Jegyzőkönyvben létrehozott mechanizmusok hozadéakai egyenletesebb földrajzi eloszlását kell eredményeznie.
- (8) Az iparigázprojektek környezetvédelmi aggályokat vetnek fel. A HFC-23 nagy mennyiségben történő megsemmisítéséért kapható kreditek különlegesen magas száma ösztönzőleg hat a klór-difluor-metán (HCFC-22) – egy nagy ózonlebontó potenciállal rendelkező, üveghatást okozó gáz – nyilvántartott üzemekben, a projekttevékenységekre megállapított maximális szint melletti további előállítására és használatára. Ennek eredményeképpen lehetséges, hogy összességében több HCFC-22 termelődik, mint a projekttevékenységek nélkül. Veszélybe kerül továbbá az ózonréteget lebontó anyagokkal foglalkozó Montreáli Jegyzőkönyv 2007. évi, a részlegesen klórozott-fluorozott szénhidrogének (HCFC-k) előállításával és fogyasztásával foglalkozó kiigazításának <sup>(3)</sup> azon célkitűzése, amely szerint fel kell gyorsítani a nem alapanyagként használt HCFC-22 kivonását. Az elérhető kreditek magas száma összeegyeztethetetlen a HCFC-22 kivonására elkülönített és a Montreáli Jegyzőkönyv által létrehozott multilaterális alap javára teljesített tagállami hozzájárulásokkal is. Az említett nagymértékű ellentételezés torzítja a gazdasági ösztönzők hatását és a versenyt, ezenkívül károsan befolyásolja azt a törekvést, hogy az adipinsav-előállítás fokozatosan kerüljön át az uniós telephelyű gyártóktól a harmadik országokban bejegyzett gyártókhoz. A kiotói mechanizmusban részt vevő adipinsavgyártóknak az uniós rendszerbe 2013-tól belépő gyártókkal szembeni fokozott előnyben részesítése növeli a hasonló eltulodások esélyét és a kibocsátások nettó globális szintjét. A gazdasági ösztönzők és a verseny torzulásának minimalizálása, valamint a kibocsátáshelyezés elkerülése érdekében célszerű korlátozni az említett nemzetközi kreditek felhasználását.
- (9) A iparigázprojektekből származó nemzetközi kreditek nem szolgálják sem a technológiatranszfert, sem a fejlődő országok energiarendszereinek kívánatos, hosszú távú átalakítását. Az iparigáz-kibocsátásoknak az együttes végrehajtáson és a tiszta fejlesztési mechanizmuson keresztüli globális csökkentése nem a leghatékonyabb módszer, mivel a projektek nagymértékű ellentételezése nem a kibocsátáscsökkentés területén kerül hasznosításra.
- (10) A 2003/87/EK irányelv 11a. cikkének (9) bekezdése rendelkezik bizonyos kreditek használatát teljes mértékben korlátozó szabályok alkalmazásáról. Az iparigázprojektek esetében indokolt ilyen korlátozás alkalmazása. A versenyt és a környezetet érintő nemkívánatos következmények a használat teljes korlátozásával orvosolhatók leginkább; ezenkívül a teljes korlátozás fokozza

<sup>(1)</sup> A Tanács következtetései: Felkészülés az UNFCCC részes feleinek 16. konferenciájára (Cancún, 2010. november 29–december 10.); a Tanács következtetései a Környezetvédelmi Tanács 3036. üléséről (Luxemburg, 2010. október 14.); a Tanács következtetései az EU-nak a koppenhágai éghajlat-változási konferencián (2009. december 7–18.) képviselő álláspontjáról; a Környezetvédelmi Tanács 2968. ülése (Luxemburg, 2009. október 21.), megerősítve az Európai Tanács 2009. október 29–30-i brüsszeli ülésének következtetéseiben.

<sup>(2)</sup> HL L 338., 2004.11.13., 18. o.

<sup>(3)</sup> A felek 19. találkozóján (2007. szeptember 17–21.) kiigazított és módosított Montreáli Jegyzőkönyv az ózonréteget lebontó anyagokról.

a globális kibocsátáscsökkentés költséghatékonyságát és – az alacsony szén-dioxid-kibocsátást célzó beruházások ösztönzésével – a szén-dioxid-piac környezeti teljesítményét.

- (11) A 2003/87/EK irányelv 11a. cikke (9) bekezdésének megfelelően az e rendeletben előírt intézkedéseket 2013. január 1-jétől célszerű alkalmazni, amely időpont ugyanazon cikk értelmében legkorábban az intézkedések elfogadását követő hat hónap, de legkésőbb három év. Ezen intézkedések nem érintik az iparigázegységek 2012 folyamán történő, megfelelési célú felhasználását.

- (12) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az éghajlat-változási bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

*1. cikk*

2013. január 1-jétől kezdődően a trifluor-metán (HFC-23) és az adipinsav-termelésből származó dinitrogén-oxid (N<sub>2</sub>O) megsemmisítésére irányuló projektekből származó nemzetközi kreditnek a 2003/87/EK irányelv 11a. cikke szerinti felhasználása tilos, kivéve az ilyen típusú, már létező projektek keretében elért kibocsátáscsökkentéssel kapcsolatos, 2013 előtt kiadott egységeknek az EU kibocsátáskereskedelmi rendszere alá tartozó létesítmények 2012. évi kibocsátásai tekintetében történő felhasználását, amely 2013. április 30-ig bezárólag engedélyezett.

*2. cikk*

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. június 7-én.

*a Bizottság részéről*

*az elnök*

José Manuel BARROSO

---